

stelse hos den arbejdende Klasse, hvad de, der have Leilighed til at staae i nært Forhold til den, kunne bevidne Sandheden af. Tilstanden er ogsaa meget slem. Af anstillede nøiagtige Undersøgelser fremgaaer nemlig, at der er enkelte, men kun ganske enkelte Professionister, der ikke have Grund til Klage, men de fleste, det store Antal Haandværkere have en saare ringe Fortjeneste. Det er saaledes blevet oplyst, at f. Ex. i Skomager- og Skrædderlauget har en Svend, hvis han er saa heldig at have Arbejde hele Aaret om, hvad der er høist sjældent, i det Høieste 260 Rd. om Aaret eller 5 Rd. om Ugen. Den ugifte Svend, der har valgt sig denne Stilling, eller for hvem man har valgt den, faaer at finde sig deri. Den gifte Svend derimod er meget kummerligt stillet. Naar vi nemlig tænke os Familien bestaae af 4 Personer — hvad der er meget lavt anslaaet, — vil det, saaledes som man har tilladt sig at oplyse i en underdanig Adresse til den høje Regjering, være klart, at til Huusly, Klæder, Linned, Skotøi og Badst, kunne 4 Mennesker ikke bruge mindre end 160 Rd. om Aaret, og det er vistnok overordentlig lavt anslaaet. Det høitærede Thing vil saaledes see, at der saa kun bliver 100 Rd. tilbage til Livets Ophold og til hvad jeg her ikke har nævnt, det vil sige 6 a 7 Sk. for hvert Menneske om Dagen. Det er umuligt for en saadan Familie at komme igjennem dermed, det kan man med Sandhed sige, og det er under de nærværende Forhold umuligt for Haandværkerne at tjene Mere. Medens Forholdene vare saadanne, stode Levnetsmidlerne i en meget høi Priis. Bevægelsen og Uengstelsen mellem Haandvær-

kerne blev større, da der kom Efterretninger fra Udlandet om, hvorledes Tilstanden var der, at der ogsaa der var Nød i den arbejdende Klasse, og at der havde fundet Uroligheder Sted; Uroligheder, som stode Staten i det Hele meget, men Ingen mere end den arbejdende Klasse. Som sagt, da disse Efterretninger kom, blev Uengstelsen og Bevægelsen større. Der fremstaaer altid ved saadanne Leiligheder Folk, der troe at vide, hvorledes det skal gaae til, og at kunne give Raad, men, som kun bidrage til at gjøre Agitationen større, og disse Folk fik en Grundvold at staae paa ved de Forholdsregler, der bleve tagne i enkelte andre Lande. Det er saaledes bekjendt, at der er en Stat, der ligger os meget nær, som har ophævet al Indførselsold; det var jo Noget, der var en fornuftig Foranstaltning, men som formeentlig ikke meget vil gavne vort Land. I andre Lande greb man til directe Understøttelse, Noget, som Mænd, der tænkte over Sagen, vel maatte ansee for tilraadeligt, men som man kun griber til i det sidste Dieblik, naar man er renonce paa alle andre Midler. Paa den Naade er man gaaet frem i Belgien og Frankrig, der have en stor Arbejderbefolkning, og hvor Frygten hos de andre Classer i Samfundet har fremkaldt saadanne Foranstaltninger. Der er endogsaa Lande, der have grebet til Udførselsforbud, nemlig 2de sydeuropæiske Stater, hvilket dog, hvis jeg forstaaer Sagen rigtig, har sin Grund i høiere politiske Hensyn. Der maatte altsaa af dem, der stode Forholdene nær, arbeides og tales imod saadanne Fremstillinger.